

ЖЕЛЕЗНИЧАР

Орган на жп управление — Г. Оряховица и ОКПС на транспортните работници — гр. Варна

Год. VI, брой 16

гр. Варна, 31 август 1957 г.

Излиза два пъти месечно

Под победното знаме на Девети септември!

Има празници като Новата година, на които хората от векове наред се веселят, мечтаят за бъдещето, отчитат извършеното. Девети септември има 13-годишна история, а стана велик ден — ден на свободата, с който живеем, с който възмъжаваме. Малкото на брой години промениха реда, въведен от вековете.

На Девети септември пред украсените естради ще минат празничните колони, поведени от първенците в социалистическото строителство. Ще мине колективът на депо Толбухин, който в чест на тоя ден изпълни петгодишния си план за четири години и половина; колективът на депо Варна, който в отговор на другарите от Стара загора за шест месеца спести сумата 930,445 лева на народното стопанство от експлоатационни разходи; ще минат хората, които съзнателно, упорито изпълняват своя патриотичен дълг, създават богатства, осигуряват изпълнението на големи и смели планове — осъществяват вярната политика на Партията. Ще манифестират млади и стари, съвременниците на големия празник, които го извоюваха, запазили и увеличиха блясъка и славата му.

Постигнатите успехи в продължение на 13 години са плод предвсичко на героичния и самоотвержен труд на целия наш народ. Те са израз на подвига на един народ, който за пръв път в своята история работи не за господари, а за себе си, за своето добруване, с ясно определена цел, към която се стреми с всички сили. Няма обаче в нашата страна честен човек и истински родолюбец, който да не е убеден, че ние не бихме постигнали тези успехи без братската помощ на великия Съветски съюз и че тези успехи са плод на българо-съветската дружба.

Тази година празнуването на Девети септември съвпада с 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Тези два празника не могат да се отделят един от друг. Девети септември е продължение у нас на Октомврийската революция. Чествуването на Девети септември тази година съвпада и с 80-годишнината на Шипченската епопея, в която със силата се кръв на руските богатири и българските опълченци се защитира за вечни времена дружбата между българския и руския народ.

Враговете на социализма положиха много усилия да отслабят връзките ни със Съветския съюз, да помрачат любовта и уважението на нашия народ към великата КПСС. Напразни останали опитите им да откъснат българския народ от неговия двоен освободител, от неговия по-стар брат, закрилник и верен другар.

На Девети септември, единни под знамето на Отечествения фронт, сплотени още по-тясно около Българската комунистическа партия, железничарите, заедно с целия български народ, ще манифестират своята непреклонна воля да работят все така упорито и всеотдайно за делото на социализма.

Под знамето на Девети септември, в чест на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, с по-голяма енергия да разгаряме пламъка на социалистическото съревнование, да вървим към нови, по-големи успехи!

Успехи при обработване на вагоните

В чест на Девети септември и 40-годишнината на Великия Октомври съревнованието между работниците от „Тред“ — Каспичан е в своя разгар. Първа бригада, с бригадир Иван Колев Тодоров ежедневно изпълнява производствените норми със 120 процента и върви начело на съревнованието, следвана от трета бригада, с бригадир Ченю Вичев.

Със своето трудолюбие работниците от товаро-разтоварните бригади се борят за бързо и качествено обработване на вагоните, за ускоряване на оборота им.

Кр. Монеv
дописник

С наднормен товар и икономисано гориво

Още на стихнал огъня на съревнованието в чест на Деня на железничаря, и колективът на депо Коларовград продължи още по-упорито да работи, за да посрещне достойно великия ден на свободата — Девети септември.

За 25 дни през месец август тежкотоварниците извиха нови 8500 тона товар над нормата и изпълниха 6 дни предсрочно плана за превозени бруто тон-километри, като спестиха 25 тона гориво.

Най-добри успехи във возенето на тежкотоварни влакове завоюваха машинистите Тодор Петров и Илия Преславски, пом. машинистите Пенчо Рашков и Митю Николов. В борбата за икономия на въглища бригадата на старши машиниста Ангел Николов спести 7 тона въглища, на старши машиниста Стефан Савов — 6 тона и др.

Колективът на депото продължава съревнованието с голям ентузиазъм и обещава да работи всеотдайно, за да изпълни преди срока годишния план.

Г. Тодорова
дописник

Да живее 9 септември!

Такъв път — свободен и широк — откри пред жената народното въстание на 9. IX 1944 година. И тя, сякаш усетила криле на раменете си, се устреми — с ум и сърце — по него. И днес, след 13 години свободен живот — някогашната онеправдана, подтискана и затворена между четирите стени на домакинството българска жена вече, наравно с мъжа, се труди за благото на Родината. Днес жената е машинист и стругар, корабостроител и геолог, инженер и учен — многобройна ентузиастична трудова армия, която по нищо не отстъпва на мъжете, надпреварва се с тях и дори ги надминава.

Една от хилядите челнички на тази армия е и младата кондукторка Райна Д. Митева, от гара Варна.

Вижте снимката! Вгледайте се в очите ѝ — с каква увереност и сигурност в ръката тя е дала знак: „Път — свободен! Готово-о!“ И струва ти се, че не тя, а Родината дава свободен път на новия живот, на социализма!

Трудова победа

В дните на съревнованието в чест на Девети септември, дова победа голям дял имат трудовият колектив на гара Вълчи дол вложи много труд и старание за изпълнение на производствената си програма.

На 20 август т. г., колективът изпълни месечния си план по натоварванията с 2,200 тона свръх заплануваните, а плана за местния престой на вагоните — със 125 на сто.

В завоюването на тази трудова победа голям дял имат товаро-разтоварните работници, с бригадир Пенчо Михалев, които бързо и качествено обработваха вагоните. Имаше дни, когато те успешно прилагали почина на двойните операции при обработка на вагоните и достигали средно изпълнение на нормите си близо 200 на сто.

М. Иванов, дописник

С 50 на сто нискокалорични въглища

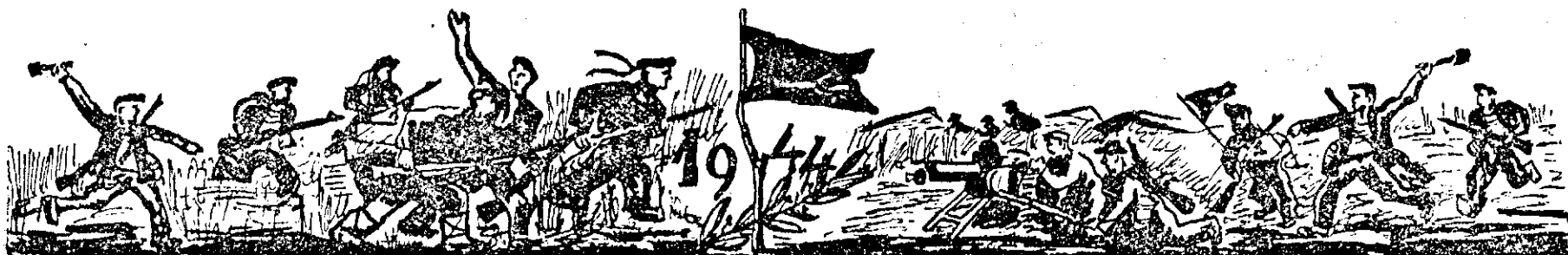
През дните на съревнованието в чест на 13-годишнината на Девети септември и 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция локомотивните бригади от депо Варна се стремят не само да возят влаковете по график и с наднормен товар, но и с нискокалорично гориво.

На първо място в борбата за возене на влаковете с лигнит е бригадата на локомотив 17-12, с машинист Димитър Петков, която редовно

вози влаковете с 50 на сто нискокалорични въглища, следвана от бригадата на локомотив 17-04 и др. Благодарение на това колективът на депото през месец юли спести 230 тона въглища.

Патриотичният почин за возене на влаковете с нискокалорични въглища се разширява.

На 15 август т. г. машинистът Георги Ванков, с локомотив 17-41 извози до Комунари по график влак 347 само с лигнит. Иор. Райков

КОЛОНА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

Михаил Пърлов и Велико Караколев — вагонописвачи — първенци от гара Варна. В съревнованието през първото и второто тримесечие те са експедирани най-голям брой вагони и съставили качествени и маршрутни влакове.

Мишо Филев — кантонер от II майсторски участък — гара Синдел, първенец на XI секция по поддържането на пътя, носител на преходното знаме през първото и второто тримесечие, поддържа участъка си в образцов вид и изпълнява средно нормите със 125 на сто.

ПЪТЯТ НА СВОБОДАТА

На възрожденците непреклонни
заветите ний носехме в гърди
и водени от Партия любима
вървяхме твърдо в техните следи.

Неравен беше пътя ни, опасен.
Веднаж ли буря се над нас изви?
Един живот ли в тоя път угасна?
Но ние не наведохме глави.

Но ний вървяхме морни, кални потни
по нашия безкрайно дълъг път
през огъня и през самата смърт,
за да върнем правдата в живота!

Десниците ни в боя отмалели,
отново подкрепи руснакът — брат,
за да изгрее в родните предели
на свободата светлата зора.

Да славим имената на борците,
отключили за целия народ,
възторга упоителен на дните
и радостта на новия живот!

В. Д. Кьосовски

ПОСТИЖЕНИЯ В РЕМОНТА НА Т. Т. ЛИНИИ

Няма предприятие или Никола Цонев, Никола Лолов, Енчо Жеков, Колю Тихолов, Пенчо Сърмов и мнозина свободата да не отчитат го други.

За успехите на свързочниците допринесе предварителната организация, която създаде ръководството на секцията. На работниците бяха уредени необходимите трудови и битови условия: нови палатки, походни легла и добре обзаведена кухня.

До края на годината са предвидени за ремонт повече от 110 км т. т. линии, а досега две групи ремонтираха над 60 км.

Група в участъка Разград — Каспичан, с ръководител Цветан Вутов укрепи стълбовете с железни релси и подмени някои от проводниците. Подменени са и над 3000 броя изолатора и др.

Ремонтната група Коларовград — Комунари, с отговорник Никола Пеювски, за пръв път в нашето управление полага железобетонни стълбове. Монтирането на стълбовете от по 580 кг стана без каквато и да било механизация. Извършената работа е много добра в техническо отношение. Проявиха се и с усърдието си и изпълнението на нормите:

Л. Димитров,
началник сектор

СКЪПИ ГОСТИ НА ЖЕЛЕЗНИЧАРИТЕ НА ВЪЗЕЛ ВАРНА

Във връзка с чествуването приятности, защото те трябва да разрешават много жизнени въпроси. З това трябва да ценим профсъюзния актив, водена да го подпомагаме и насър-

На снимката (от дясно на ляво): М. Ненов, член на ОКПС, др. М. Новикова и Ив. Логвин, Д. Дашков, инструктор на ЦК на профсъюза, Н. Дашина, зам. председател на профкомитета при товарна гара Варна и Г. Новаков, председател на ОКПС на транспортни работници.

от др. Мария Як. Новикова, чаваме в неговото благородно дело. Макар и за кратко време, топлата и другарска среща се превърна в ярка проява на дружбата между съветските и българските железничари.

— Когато се завърна в служба при депо Ленинград. Ленинград — каза др. Сковорцов — ще разкажа на другарите си за вашите трудови постижения, за вашето топло и сърдечно гостоприемство, което ни оказахте.

На сбогуване железничарите от Варна им поднесоха подаръци, с пожелание отново да посетят нашата страна и пак да се срещнат на брега на Черно море.

На уредената другарска среща, съветските другари споделиха своя опит в организиране на съревнованието, при норма 1200 тона. Същият ден машинистът Дойчо Янакиев извози влак с товар 1427 тона.

На 28 август локомотивната бригада, с машинист Стефан Г. Тодоров и превозната бригада на началник влак Станчо Йор. Тончев извозиха влак с товар 1457 тона.

И ПОСЛЕДНИЯТ ДЪХ — ЗА НАРОДА!

С Хараламби Дончев се запознах преди 9 IX 1944 година. Тогава заведвах работилницата на V ж. п. секция — Варна и много често имах контакт с него. Той беше майстор специалист от техническата работилница в София, и често идваше във връзка с ремонта на водопойните кранове и обръщатели в депото. От разговорите си с него разбрах, че той е активен член на Работническата партия за освобождението на нашата страна от игото на капитализма и верен съратник за българо-съветска дружба.

Тази му дейност не остана скрита от фашистките управници и той бе уловен. Прокуден от Варна др. Дончев е принуден да търси препитание за жена и четири невръстни деца.

Хараламби имаше златни ръце. Каквото пипнеше — личеше големият майстор. Едно само му пречеше, че ненавиздаше фашистите и мнозина се страхуваха да го приемат на работа. Въпреки това, с големи усилия тогава можах да убеди началника на секцията да го назначи за

временен майстор-специалист в работилницата на секцията.

Израснал сред работниците Хараламби Дончев, със своя благ характер и голямо трудолюбие стана техен любимец. Млади и стари го наричаха топло и интимно бай Ламбо. Учеха се от него на майсторство, на любов към народа и омраза към подлениците на работническата класа.

По това време на Хараламби Дончев бе възложено направата на железната ограда и железобетонния навес на гара Варна, построяната на сегашния цветарник на секцията, с който той се справи много добре. По допесения Хараламби бе уволнен отново лично от тогавашния министър на железниците и изхвърлен на улицата. Но ние не оставихме семейството му да гладува. Приехме го отново на работа, за ден, за два докато пламна Втората световна война и Съветския съюз бе вероломно нападнат от хитлеристка Германия.

Настанаха тревожни дни. Полицията вилнееше и с всички сред-

ства се стремеше да задуши възмущението на народа против настъпването на фашистките орди, да удави в кръв всеки който се опита да издигне глас срещу пълнените им намерения.

Хараламби Дончев е под полицейски надзор. През 1944 година той евакуиран семейството си от град Варна в село Дъбравино — Провадийско, а на 20 май вече не се върна на работа. На другия ден при мен дойде разтревожена другарката му Василка и ми разказа че фашистката полиция е арестувала Ламбо и го откарала в неизвестност.

Посъветвах я да седне на пейка в градската градина срещу входа на тогавашното „градоначалство“ да стои там постоянно, все може да й се отдале случай да го види когато водят арестуваните на разпит. Така и стана. На 25 май тя го вижда с група другари оградени от добре въоръжен полицейски кордон. Василка и Хараламби срещат само погледите си, кимват си с глава, тя разбира, че не бива да се тревожи, да не мисли за него, а да гледа да са здрави и живи децата.

Шест дни по-късно, целият град

потъна в скръб. На 1 юни 1944 година през нощта, Хараламби Дончев с осем негови другари бяха откарани навътре в морето, зверски убити и хвърлени във водата. Палачите за да прикрият своето варварство, вързали на вратовете им камъни.

Споменът за добрия и трудолюбив Хараламби Дончев е прекрасен пример за беззаветна преданост към Родината. Нека всеки един от нас се труди за делото на социализма, така, както се бори и даде живота си за свободата нашият незабравим другар.

Панко Панов,
майстор на пътя —
гара Варна

Езикът на цифрите

В участъка Варна — Каспичан

На 25 август машинистът Христо Гочев с помощник машинист Илия Егов, без огън, извозиха влак с товар 1329 тона

Александър Недялков — влаков майстор от вагоноен пункт — гара Каспичан, по собствен почин смаза повече от 30 вагона.